

καὶ ἀναπτέρωσαι τὸν βεβαρημένον ἡμῶν νοῦν. Ἀρκοῦσιν, ἀρκοῦσι τὰ σοφὰ διασκεδάσεις θέλομεν, ἀνάγνωσιν, μουσικὴν, ἐκδρομὰς, γυμνάσια, θέατρα, διασκεδάσεις τερπνὰς, ἠθικὰς καὶ ὠφελίμους, εἰς αἷς ὡς οὐδένας ἄλλοι οἱ πρόγονοι ἡμῶν ἐπεδίδοντο. Προσέχοντες ἀδιακόπως τὸν νοῦν εἰς σοφὰς ἀηδίας οὐδὲν ἄλλο γινόμεθα ἢ σχολαστικοὶ, ἀηδεῖς, ἄλαλοι, σκεπτικοὶ, κυφοὶ, δυσειδεῖς, ἐν ᾧ ἂν εἰς τὴν ἐργασίαν ἀναμίζωμεν καὶ τινὰς ἐλαφροτέρους περισπασμούς, τότε ἐκείνη μὲν καθίσταται τερπνοτέρα, ἡμεῖς δὲ, ὡς οἱ πρόγονοι, φαιδροὶ, ἀγαθοὶ, προσηνεῖς, εὐχάριστοι, ὁμιλητικοὶ, εὐθυτενεῖς εὐμορφοί. Τὸ τελευταῖον τοῦλάχιστον τοῦτο πλεονέκτημα πρέπει νὰ παῖσῃ πάντας ν' ἀποτινάξωσι τὴν φαινομένην μὲν ἀλλὰ ψευδῇ σπουδαιολογίαν.

Εἰς τί ὠφελεῖ ὅτι καθ' ἡμέραν διδασκόμεθα ἢ νομίζομεν ὅτι διδασκόμεθα τὸ καλόν; Προχθές ἔτι, οὐχὶ πρὸ πολλοῦ, συνεβούλευέ τις τῶν καθ' ἡμᾶς δημοσιογράφων νὰ κηρυγισθῇ ἡ Καπνικαρέα, ὡς περιττὴ, διότι ὑπάρχουσι πολλὰ ἄλλα βυζαντινὰ ἐκκλησίαι καὶ διότι κλείει τὴν ὁδὸν τοῦ Ἑρμοῦ· οἱ δὲ ξένοι θὰ ἐλεεινολογήσωσι διὰ τοῦτο τὴν Ἑλλάδα. — Αἱ ἄλλα ἐλεεινολογοῦσι τὴν Ἑλλάδα οἱ ξένοι, δι' αὐτὰ δὲ τὴν ἐπαινοῦσι, ὅταν τὰ ἐκτιμᾷ. — Τί δ' ἂν εἴποι τις περὶ τοῦ συμβουλευόντος νὰ κηρυγισθῇ ὁ ναὸς τῆς Αἰγίνης διότι ἔχομεν τὸν Παρθενῶνα, ἢ τὸ μνημεῖον τοῦ Λυσικράτους διότι ὑπάρχει τὸ τοῦ Θρασύλλου; Ἐν Παρισίῳ διατηροῦσι τῷ ὄντι θρησκευτικῶς τὰ εἰρεπία τῶν Θεομῶν Ἰουλιανοῦ τοῦ Ἀποστάτου καὶ τοὶ ἀθλίως ἐκτισμένων, ἡμεῖς δὲ θέλομεν νὰ κηρυγίσωμεν τὴν Καπνικαρέαν, ἐκκλησίαν περίεργον μεταξὺ τῶν ἐν Ἀθήναις βυζαντινῶν! Δὲν ἀρκεῖ ὅτι κατεδαφίσθη ἀλόγως καὶ ὑπὸ ἀφιλοκάλων ἀρχῶν ἡ ὠραία τῶν Ταξιαρχῶν ἐκκλησία καὶ τόσα ἄλλα τοῦ μεσαιωνικοῦ βίου μνημεῖα! Ἄν δὲν εἶναι πολυδάπανον, αἷς μεταφέρωσιν αὐτὴν ἀλλαχοῦ τῶν Ἀθηνῶν ἀριθμοῦντες τὰς πέτρας, αἷς τὴν μεταφέρωσιν, ἀπηλλαγμένην τῶν προσθηκῶν, πρὸς βορρᾶν τῆς Μητροπόλεως, ὡς τι πάρισον τοῦ Καθολικοῦ, πρὸς συμμετρίαν· ἀλλὰ νὰ τὴν κηρυγίσωμεν! Καὶ τί θέλουσιν εἶπει οἱ ἐν Εὐρώπῃ σοφοί, οἱ περὶ βυζαντινῶν ἐκκλησιῶν τοσάκις γράψαντες, οἱ τοσάκις θαυμάσαντες αὐτάς! — « Ἀλλὰ, δύναται τις νὰ εἴπῃ, τί νὰ καταστρέψωμεν, ἀφ' οὗ δάση πλέον δὲν ὑπάρχουσι; »

Εἰς τοῦτο πειθόμεθα.

Σ.

ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ.

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 4, 1863.

—οοο—

Πρέσβυς τῆς Δανίας ἦλθεν ἐν Ἀθήναις ὁ Κ. Βρέστρουπ, πρεσβύτης τὴν ἡλικίαν.

Ἰδοὺ ἐν συνόψει τί ἀξιοσημεῖωτον εἶπε κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς Συνελεύσεως τῆς 13 τοῦ παρελθόντος μηνός, ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς Κ. Α. Πετμεζῆς.

« Ἡ κατάστασις τῶν ἐπαρχιῶν εἶναι οἰκτρά· αἱ ἀρχαὶ λαμβάνουσι μὲν διαταγὰς, δὲν ὑπακούουσιν ὁμοῦς· στρατιωτικὴν δύναμιν δὲν ἔχει ἡ κυβέρνησις· ὁ λαὸς γογγύζει καὶ τὴν ἐλεεινὴν ταύτην κατάστασιν πάντες ἀποδίδουσιν εἰς τὴν Συνέλευσιν. Τὸ κατ' ἐμὲ δὲν διστάζω νὰ εἴπω, ὅτι διὰ τῆς διαγωγῆς ἡμῶν δικαιολογοῦμεν τὰς κατακραυγὰς ταύτας· διότι ἀντὶ νὰ χρησιμεύσωμεν εἰς τὸν λαὸν ὡς παράδειγμα φιλοπατρίας καὶ ἀνοχῆς, παρεκτρέπομεθα εἰς διχονοίας καὶ ἔριδας. »

Ἐπειδὴ δὲ τις τῶν πληρεξουσίων εἶπεν ὅτι ὁ ὑπουργὸς ἐξυβρίζει τὴν Συνέλευσιν, αὗτος ἀπεκρίθη ὅτι εἶπε τὴν ἀλήθειαν γυμνῶν, καὶ ὅτι οἱ πληρεξούσιοι κατασκοπίζουσιν αὐτὸν δι' ἀενάων αἰτήσεων. « Ἐκ τῶν πεντήκοντα, εἶπε, πληρεξουσίων τοὺς ὁποίους βλέπω καθ' ἑκάστην, μόλις δύο μοὶ ὁμιλοῦσι περὶ δημοσίων συμφερόντων, οἱ δὲ ἄλλοι τεσσαράκοντα ὀκτὼ ἀπαιτοῦσι διορισμούς καὶ παύσεις ὑπαλλήλων. »

Ἄλλος πληρεξούσιος, ἐκ τῶν πολιτικῶν φίλων τοῦ ὑπουργοῦ, ὀργισθεὶς εἶπε· « λοιπὸν μᾶς ἐξυβρίζεις! »

Καὶ ὁ ὑπουργὸς· « Θέλετε νὰ μάθετε, Κύριοι, διὰ τί ὁ προαγορεύσας μὲ προσβάλλει τόσον ἀποτόμως; διότι ἀπήτησε νὰ διορίσω ἐπαρχὸν τὸν μπακάλην ἀδελφόν του, καὶ ἀπεποιήθην. »

Καὶ ἐξ οἰκείων μὲν τὰ βέλη, ἀξιώτιμος δὲ ὁ ὑπουργὸς ὁ μετὰ παρρησίας εἰπὼν τὴν ἀλήθειαν.

Πρόεδρος τῆς Συνελεύσεως ἐξελέχθη ὁ Κ. Α. Μωραΐτινης. Κατὰ τὴν ἐκλογὴν ταύτην τὸ ὄρος καὶ τὸ πεδῖον, φιλιωθέντα ἀλλήλοις καὶ γενόμενα ὀροπέδιον, συνεψήφισαν ὑπὲρ αὐτοῦ. Ἐπειδὴ δὲ κατὰ Στράβωνα ὀροπέδιόν ἐστὶ τὸ ἐπὶ τοῦ ὄρους πεδῖον, ἄρα τὸ πεδῖον τῆς Συνελεύσεως ἐκαθελίκευσε τὸ ὄρος αὐτῆς.

Τὰ περὶ τὰς Ἀθήνας δάση ἀπὸ πολλῶν ἡμερῶν κατακαίονται.

Κατὰ τινὰ ἐκθεσιν τοῦ ὑπὸ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ πρὸς τὴν Συνέλευσιν, τὸ δημόσιον ταμεῖον ὤφειλε νὰ πληρώσῃ κατὰ τὸ τέλος τοῦ λήξαντος Ἰουλίου, 10,700,000 δραχμῶν καὶ σημειωτέον ὅτι τὸ χρέος τοῦτο ἦτο μόνον τὸ ἀπαιτητὸν ἐντὸς τῆς προθεσμίας ἐκείνης.

Εἰς Ἰδραν συνέβησαν σπουδαῖαι ταραχαί, ἐνεκ τῶν ὁποίων ἐστάλησαν καὶ στρατὸς καὶ ἀνακριταὶ καὶ αὐτὸς ὁ ἐπὶ τῶν ναυτικῶν ὑπουργός· ἀλλ' οὐδὲν

κτωρθώθη διὰ τῶν κυβερνητικῶν τούτων διατάξεων εἰς τὸν στρατὸν μάλιστα οὐτ' ἐπετράπη παρὰ τῶν ἐγχωρίων νὰ ἀποβῇ. Ἐγένοντο δὲ αἱ ταραχαὶ ἐνεκα τοῦ Δημάρχου, τὸν ὁποῖον ἡ ἰσχυροτέρα μερίς δὲν ἤθελεν. Ἐπὶ τέλους, δυνάμει κανονοβολῶν, ἠναγκάσθη ὁ δῆμαρχος νὰ ἐξέλθῃ τῆς νήσου μετὰ τῶν περὶ αὐτόν.

Κατὰ πρότασιν τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἱερᾶ Συνόδου καὶ τοῦ Μικτοῦ Συμβουλίου, γενομένην συμφώνως πρὸς τοὺς Κανονισμοὺς, ἐπαύθη ὁ πατριάρχης Ἰωακείμ. Ἡ ἐκθεσις, δι' ἧς γίνεται ἡ πρότασις, ὁμιλεῖ ἐν γένει περὶ παρεκτροπῶν τῆς Αὐτοῦ Παναγιότητος· ἀλλ' εἰς τοιαύτας μάλιστα περιστάσεις πρέπει τὰ κεφάλαια τῆς κατηγορίας νὰ διαγράφωνται ἀκριβῶς καὶ ὀρισμένως.

Οἱ Γάλλοι εἰσῆλθον καὶ εἰς τὴν πρωτεύουσάν τῆς Μεξικῆς· ἐγένοντο δὲ δεκτοὶ ὡς σωτῆρες.

Τὰ τῆς μεσιτείας τῶν μεγάλων δυνάμεων ὑπὲρ τῆς Πολωνίας περιπλέκονται μὲν, ἀλλὰ κατὰ τὰ φαινόμενα δὲν θ' ἀπολήξωσιν εἰς πόλεμον. Περιπλέκονται δὲ ἐνεκα τῆς ἀπαντήσεως τῆς Ρωσίας εἰς τὰς διακαινώσεις τῶν δυνάμεων τούτων. Αἱ δυνάμεις, ἀφορμὴν λαμβάνουσαι τὴν ἐν Βιέννῃ συνθήκην τοῦ 1815 ἔτους, ἀξιοῦσι νὰ ἐπεμβῶσιν εἰς τὰ τῆς Πολωνίας· ἡ Ρωσία ὁμῶς ἀποκρούει τὴν ἀξίωσιν.

Ἡ Δακικὴ ἐξουσία ἐξακολουθεῖ δημεύουσα τὰ ἐλληνικά μοναστήρια. Ἐπειδὴ δὲ τινα ἐξ αὐτῶν ἀνήκουσιν εἰς τὸν πατριαρχικὸν θρόνον τῆς Ἀλεξανδρείας, ὅστις, πτωχὸς ὢν, ἐκ τῶν εἰσοδημάτων ἐκείνων συντηρεῖται ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, μαθὼν τοῦτο ὁ ἀντιβασιλεὺς Ἰσμαὴλ πασᾶς, ἐδώρῃσατο τῷ θρόνῳ τούτῳ γαίης ἀποφερούσας τριάκοντα χιλιάδων δραχμῶν εἰσόδημα κατ' ἔτος, πρὸς ταύταις δὲ καὶ μισθὸν ἐτήσιον τῷ πατριάρχῃ. Καὶ τοῦτο δείγμα τῆς μεγαλοδορίας καὶ ἀνεξίτηρσκειας τῶν ἀπογόνων τοῦ μεγαλοπράγμονος Μεχμέτ Ἀλῆ.

Ἡ ἐφημερὶς *Μέριμνα* ἔγραψεν ὅτι ὁ Κ. Στ. Ν. Δραγοῦμης, ἀξιωματικὸς τῆς ἀθηναίας ἐθνοφυλακῆς, ὁμίλησεν ἐν τῷ Συλλόγῳ τῶν ἀξιωματικῶν περὶ ποσότητος τινος χρηματικῆς δωρηθείσης παρὰ τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ μεγαλεμπόρου Κ. Ι. Ἀντωνιάδου εἰς ἐνδυμασίαν καὶ ἐξοπλισμὸν τῆς ἐθνοφυλακῆς ταύτης. Ἐπειδὴ δὲ τὸ πρᾶγμα δὲν ἦτο ὅπως ἐδημοσίευσεν ἡ ἐφημερὶς ἐκείνη, ἐγένετο ἡ ἐξῆς ἀπάντησις.

Ἀθῆναι τὴν 21 Ἰουλίου 1863.

Κύριε Συντάκτα τῆς *Μερίμνης*.

Τοσοῦτω περισκεπτικῇ μοι ἐφάνη πάντοτε ἡ *Μέριμνα* εἰς τὰς εἰδήσεις αἱ δημοσιεύει, ὥστε ἡ πόρησα πολὺ πῶς ἀνεξέταστος κατεχώρισεν ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 336 φύλλῳ ὅσα περὶ ἐμοῦ λέγει, διότι ὅλα ἀπ'

ἀρχῆς μέχρι τέλους, μηδὲ ἰώτα ἐξαιρουμένου, εἶναι ψευδῆ. Τοῦτο δὲ μαρτυροῦσιν εὐτυχῶς τὰ πρακτικὰ τοῦ Συλλόγου, ἐνώπιον τοῦ ὁποῖου οὐδέποτε, πρὸ τῆς ἡμέρας τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ἀνωτέρω φύλλου, ὁμίλησα περὶ τῶν δωρηθεισῶν ὑπὸ τοῦ Κ. Ι. Ἀντωνιάδου 500 λιρῶν.

Εἶχον τῷ ὄντι σκοπὸν νὰ ὁμιλήσω, ἀλλὰ τί νὰ εἶπω; Οὐχὶ ὅτι ὁ Κ. Βούλγαρης, ἢ ἄλλος τις ὁποῖος δῆποτε ἐσφτερίσθη, ἀπαγε! τὰ χρήματα, ἀλλὰ νὰ προτρέψω τοὺς συναδέλφους μου νὰ ζητήσωσιν αὐτὰ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, διότι κατὰ τὴν ἀπὸ 3 Δεκεμβρίου 1862 ἐπιστολὴν τοῦ δωρητοῦ, τὰ χρήματα δὲν προσηνέχθησαν εἰς τὰς γενικὰς τοῦ Κράτους ἀνάγκας, ὡς ἐσημειώθησαν ἐν τῷ δημοσιευθέντι πίνακι, ἀλλ' εἰς ἐνδυμασίαν καὶ ἐξοπλισμὸν τῆς ἐθνοφυλακῆς τῆς πρωτευούσης ἑπτῶς. Τὴν πρότασιν δὲ ταύτην ἐνόμιζον, ὡς καὶ νῦν ἔτι νομίζω, χρέος μου νὰ ὑποβάλω, διότι καὶ ὡς δημότης Ἀθηνῶν καὶ ὡς ἀξιωματικὸς τῆς ἐθνοφυλακῆς, εἶμαι μάρτυς τῆς ἀπορίας καὶ τῶν ἀναγκῶν τοῦ σώματος τούτου.

Τὴν ἐπιστολήν μου ταύτην παρακαλῶ, Κ. Συντάκτα, νὰ δημοσιεύσῃτε, οὐ μόνον χάριν δικαιοσύνης, ἀλλὰ καὶ διότι, φρονῶ, οἱ φιλοπάτριδες δημοσιογράφοι ὀφείλουσι νὰ μὴ ἀποθαρρύνωσι δι' ἀδικαιολογήτων κατακρίσεων τοὺς προσπαθοῦντας μὲν νὰ ἐκπληρώσωσι τὰ χρέη αὐτῶν, εἰς μηδὲν δὲ ἄλλο ἀποβλέποντας. Δέξασθε, κτλ.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Ν. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

ΚΕΡΔΟΣΚΟΠΙΑΙ. — Αἱ κερδοσκοπικαὶ τῶν Ἀγγλων ἐπιχειρήσεις εἰσὶν ἀξίαι θαυμασμοῦ. Μέχρι 1,200 ἑκατομμυρίων λιρῶν στερλινῶν ὑπολογίζεται ἡ δαπάνη ἡ γενομένη εἰς σιδηροδρόμους μέχρι τοῦ ἔτους 1844. Μόνον αἱ δύο ἐταιρίαι, αἱ δι' ἀερίου φωτίζουσαι τὴν πόλιν τοῦ Λονδίνου, κατέθεσαν ὡς κεφάλαιον 45 ἑκατομμύρια λιρῶν σ. Ἀπὸ τοῦ 1814 μέχρι τοῦ 1858 ἔτους κατεσκευάσθησαν 836 ἐμπορικὰ ἀτμόπλοια, καὶ 30,052 ἱστιοφόρα πλοῖα.

Ι. ΔΕ-ΚΙΓΑΛΛΑΣ

ΓΡΙΦΟΣ.

